

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΓΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ. Έν Αθήναις φρ. 15. — Έν δε ταῖς ἑπαρχ. φρ. 16. — Έν τῷ ἔξωτ. φρ. 25.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΕΠΙ ΤΟΝ ΓΟΛΓΟΘΑΝ.

Έφάνη ὑπεράνω τοῦ βήματος μόνη ἡ κεφαλὴ τοῦ μι-
χρομέγα ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Ἑλλάδος, καὶ
εἶπε πρὸς τὴν Βουλὴν, ἣν μόνος ὁ κ. Ἀμβράζης ἐτόλμη-
σε ν' ἀποκαλέσῃ σεμνὴν, τοὺς ἐξῆς παρηγόρους λόγους:

«—Κύριοι, Θέλω ἐβδομήκοντα ἐπτὰ ἑκατομμύρια.
Ἄν σὰς ἀμέλξω μέχρι αἵματος καὶ ἂν σὰς κείρω μέχρι
σαρκὸς, θὰ κατορθώσω νὰ συνάξω ἐξήκοντα ἑξ. ἀλλὰ μοὶ
χρειάζονται ἄλλα ἑνδεκα καὶ πρέπει νὰ μοὶ τὰ δώσητε.
Τὰ ἐλλείποντα λαμβάνω ἐκ τῶν ἐτοιμῶν, δηλαδὴ ἐκ τῶν
λειψάνων τῆς παρελθούσης εὐωχίας τῶν δανείων. Μὴ
λησμονῆτε ὅμως ὅτι ἐκτὸς τῶν νέων τούτων εἶνε καὶ οἱ
παλαιοὶ λογαριασμοὶ, οὓς πάντας θὰ πληρώσητε. Θὰ τὰ
πληρώσουν τὰ πρόδρατα, αἱ αἰγες, οἱ ὄνοι καὶ οἱ χοῖροι
—διότι ἐφέτος ἡ δικαιοδοσία τοῦ κ. Τρικούπη ἐπεξετά-
θη ἐκτὸς τῶν βοῶν καὶ ἐπὶ τῶν ὄνων καὶ τῶν χοίρων—
καὶ ἂν δὲν ἐξαρκέσωσι τὰ τετράποδα θὰ τὰ πληρώσῃ τὸ
λοιπὸν εὐπειθὲς ποίμνιον τῶν διπόδων, ὅπερ καλεῖται
ἐλληνικὸς λαός».

Έννοεῖται ὅτι τὴν δόσιν ταύτην τοῦ πικροῦ κωνεῖου
ἐγλύκανεν ὁ σταμύλος ὑπουργὸς διὰ λογοπαιγνίων καὶ
εὐφυολογιῶν καὶ σοφῶν καθηγετικῶν παρεκβάσεων. Οἱ
συρίττοντες λόγοι του περιέπτησαν ἐντὸς τῆς θολῆς ἀτ-
μοσφαιρας τοῦ βουλευτηρίου, μεμολυσμένης ἐκ τῆς ἀνα-
θυμιάσεως ὑπερδιακοσίων νηστησίμων ἀναπνοῶν καὶ ἐθραύ-
σθησαν κατὰ τοῦ σαρκίνου προχώματος τῶν ἀκροατη-
ρίων. Ἐκ τῶν θαμβῶν ὕαλων τῶν παρὰ τὴν ὀροφὴν πα-
ραθύρων κατήρχετο συγκεκρασμένη ἡ τελευταία λάμψις
τοῦ λυκόφωτος, οἱ δύο ὑπερμεγέθεις κίονες ὑπεβάσταζον
νυσταλέοι καὶ ἀπληδνηκότες τὴν πολύστικτον ὀροφὴν.
Ὁφθαλμοὶ τινες ἐκαμύοντο· τινὰ στόματα ἐχασμῶντο
καὶ τὰ σώματα ἐτανύοντο ἐν ραθύμῳ ἀκηδία. Εἰς τὸ
θεωρεῖον τῶν δημοσιογράφων ἐταίνοντο τὰ ὦτα καὶ ἐκι-
νοῦντο γοργῶς οἱ δάκτυλοι πιέζοντες τὴν ἐφθαρμένην
μολυβδίδα. Μία ξυνωρίς ἀγκιστρωδῶν 7 καὶ ἑτέρα προ-
γαστῶρων 6 περιεδίνισθησαν πρὸς στιγμὴν ἐντὸς τοῦ

κρανίου τινῶν τῶν ἐγρηγορούντων. Ἐπειτα ἠκούσθη ὁ
κώδων τοῦ προέδρου, ἐπετάθη ὁ βόμβος, ἀνέστησαν οἱ
καθήμενοι, ἀνεμίγησαν, συνωθίσθησαν, ἀπετέλεσαν κινή-
τὸν ὄγκον. Ἠκούσθησαν δυσδιάκριτοὶ τινες φωναί, γέ-
λωτες, βήματα βαρέα τῶν κατερχομένων . . .

Διελύθη ἡ συνεδρίασις· ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ βασι-
λείου τῆς Ἑλλάδος εἶχε κατατεθῆ.

*

Εἰμαρται ἀπὸ τινος χρόνου καθ' ἕκαστον ἔτος, κατὰ
σύμπτωσιν δὲ ἀκριβῶς καθ' ἣν ἐποχὴν ἐορτάζεται ἐν τοῖς
ναοῖς ἡ ἀνάμνησις τῶν παθῶν τοῦ Ἰησοῦ νὰ ἐορτάζῃ καὶ
τὰ ἴδια πάθη ὁ ἕτερος οὗτος μάρτυς, ὁ μέγας ἐν τῇ ἀνο-
χῇ καὶ ἀποκτηνωθεὶς ἐν τῇ ἀσκητικῇ ἐγκαρτερήσῃ, λαός.

Μόνη διαφορὰ μεταξύ τῶν δύο εἶνε ὅτι ἐκεῖνος μὲν
ὕριστο τὸ ὄνειδος καὶ τὰς ἀλγηδόνας τοῦ μαρτυρίου
ὅπως σῶσῃ τοὺς πολλοὺς, ἐνῶ οὗτος ὑπομένει ἀγογγύ-
στως τὴν χλεύην καὶ τὰς βασάνους χάριν εἰκάδος ἡ πεν-
τηκοντάδος λαυμάργων παρασίτων. Οἱ Ἰουδαῖοι τοῦ
Πραιτωρίου ἐκραζον τότε: Συμφέρει ἓνα ὑπὲρ τῶν πολ-
λῶν ἀπολέσθαι· οἱ σημερινοὶ Ἰουδαῖοι τῶν χρηματιστη-
ρίων ἀνατρέπουσι τοὺς ὄρους μᾶλλον ἀκόρεστοι καὶ μᾶλ-
λον ἀνελεήμονες καὶ ζητοῦσι νὰ στραγγιχθῇ καὶ τὸ τε-
λευταῖον μόριον τῆς λιπαρῆς οὐσίας τῶν ἄλλων, διὰ νὰ
μεταγγισθῇ ἐντὸς τοῦ στρώματος τοῦ λίπους τοῦ περι-
βάλλοντος τὰς ἀκενώτους αὐτῶν γαστέρας.

Καθ' ἕκαστον ἔτος διὰ τοῦ πρίσματος τοῦ προϋπολο-
γισμοῦ, ὅπερ εὐγενῶς χορηγεῖ εἰς τὰ ὄμματα τοῦ δημο-
σίου ὁ ἐκάστοτε ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν, διορῶμεν
τὸν ἐλληνικὸν λαὸν ἀσθενικὸν, χοιραδικὸν, ἀσθμαίνον-
τα, κατάφορτον ἐκ τοῦ βάρους πολλῶν ἑκατομμυρίων,
βαίνοντα ἐπὶ τὴν ἀνάντη καὶ σκολιὰν ὁδὸν τῶν δανείων
τὴν ἀγρυσαν πρὸς τὸν τραπεζικὸν καὶ ὁμογενικὸν Γολ-
γοθᾶ, ὃς ἐστὶν ὁ λεγόμενος Κρανίου τόπος... διότι ἐκεῖ
θ' ἀφήσῃ ἡμέραν τινὰ καὶ τὸ δέρμα καὶ τὸ κρανίον.

Καθ' ἕκαστον ἔτος ἡ πλάστιγξ ἥτις ἐμελλε καὶ ὤφρι-
λε νὰ ᾔνε ἰσορροπος, κλίνει τρομακτικῶς πρὸς τὸ παθη-
τικὸν μέρος, καίτοι ἐπὶ τοῦ ἀντιθέτου ἀποτίθενται καὶ

νομοσχεδίων ὄγκοι καὶ φόροι μολύβδου βαρύτεροι καὶ πυραμίδες δανείων εὐτόκων καὶ ἀγέλαι βοῶν ἀροτήρων.

Καθ' ἕκαστον ἔτος στρώννεται δαψιλῆς ἡ τράπεζα διὰ τῆς ἐργασίας μυριάδων βραχιόνων καὶ παρασκευάζονται οἱ ὀρεκτικοὶ πλακοῦντες διὰ νὰ τρυφήσωσιν ἐν ἀνέσει μετὰ τινων κηφῆνων οἱ ἀβροδίατοι Σαρδανάπαλοι τοῦ συναλλάγματος, ἐνῶ ὁ πειναλέος χορηγὸς ὑποκρίνεται τὸ πρόσωπον τοῦ οἰνόφυλος Εἰλωτος διὰ νὰ τέρψῃ μετὰ τὸν πότον τοὺς ἀδδηφάγους δαιτυμόνας.

Αἱ σεῖς, κύριοι, οἱ φέροντες τοὺς μεγαλοσταύρους καὶ τοὺς μικροσταύρους, δὲν ἀναλαμβάνετε πρὸς στιγμήν καὶ σεῖς τὸ μέρος τοῦ Κυρηναίου Σίμωνος, ἵν' ἄρῃτε πραγματικῶς ἐπὶ στιγμήν τὸν σταυρὸν τοῦ κεκμηκότος καταδίκου;

Κατ' ἔτος ἀναζῇ ἡ ἀνάμνησις τῶν παθῶν τοῦ Ναζωραίου ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν χριστιανῶν, καὶ κατ' ἔτος ἀναζῇ τὸ Πραιτώριον τοῦ Πιλάτου ἐν τῇ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ ἐκτελεῖται ἐν ἀκριβείᾳ ὁ πένθιμος μεταμφιεσμὸς καὶ παραδίδεται τὸ θῦμα πρὸς τὸ σταυρωθῆναι.

*

«Δὲν ἔχομεν δρόμους, δὲν ἔχομεν σιδηροδρόμους, δὲν ἔχομεν λιμένας, δὲν ἔχομεν πλέον ναυτιλίαν, δὲν ἔχομεν γεωργίαν, δὲν ἔχομεν κτηνοτροφίαν, δὲν ἔχομεν ἐκπαίδευσιν, δὲν ἔχομεν δικαιοσύνην. Οἱ φόροι κατήντησαν ἀβάστακτοι, τὰ τρόφιμα ὑπερετιμῆθησαν καταπληκτικῶς· οἱ ὑπάλληλοι γλίσχωρος ἀμειβομένοι καταχρῶνται· ἡ ἐργατικὴ τάξις ἡ ἄπορος καὶ φορολογουμένη πένεται, κύριε ὑπουργέ!

«Ἐχομεν τορτίλλας, ἔχομεν ἀτμακάτους, ἔχομεν τορτιλλοφόρα, ἔχομεν ναυστάθμους, ἔχομεν τηλεβόλα Κρούπ, ἔχομεν ὅπλα Γκρά, ἔχομεν ἐπιστράτους, ἐφένδρους, κληρωτοὺς τοῦ 61 καὶ κληρωτοὺς τοῦ 32 ἄρθρου, στρατο-

λογικὰ συμβούλια, ἀρχηγεῖα, ὑποστρατήγους ναυάρχους, τὸν κ. Τρικουπὴν μὲ ὑπασπιστὴν καὶ τὸν κ. Ροῦφον χαίρετιζόμενον διὰ 40 κανονιοβολισμῶν.

«Κύριε ὑπουργέ, ὅλ' αὐτὰ εἶνε ἄριστα· ἀλλὰ αἱ θυσίαι πρέπει νὰ ᾧσιν ἀνάλογοι πρὸς τὰς δυνάμεις τοῦ ἀτόμου. Σκέφθητε ὅτι ἡ τελευταία ἄσκοπος καὶ φρικαλέα σπατάλη, ἐξήντηλε καὶ τὴν ὑστάτην ἱκμάδα τῶν ἡμετέρων πόρων· σκέφθητε ὅτι οἱ τόκοι τῶν δανείων ἀπορροφῶσι τὰ τρία τέταρτα τοῦ προϋπολογισμοῦ· ὅτι τὰ ταμεῖα τοῦ κράτους πληροῖ δι' ἄδρων φόρων ἡ πενεστέρη τάξις ἐνῶ οἱ κεφαλαιοῦχοι μένουσιν ἀφορολόγητοι· ὅτι ἡ βάρβαρος καὶ ἀνηλεὴς ἐπιβολὴ νέων φόρων θὰ νεκρώσῃ καὶ θὰ παραλύσῃ τὰς πηγὰς τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου. Ἡ Ἀνατολὴ εἶνε ἡσυχοῦς κύριε ὑπουργέ· εἶνε ἡσυχοῦς καὶ ἡ Παλιγγενεσία· ὅλοι ζήτοῦν ἀνάπαυλιν ἐκ τῶν κόπων καὶ μεριμνῶσι περὶ τῆς σοφῆς διευθετήσεως τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ρίπτουσι μακρὰν τὴν δεσμεύουσαν τὴν ἀνάπτυξιν πολεμικὴν πανοπλίαν. Μετὰ τὴν Παρασκευὴν τὴν περυσινήν καὶ προπαρασκευὴν, εἶνε καιρὸς νὰ ἔλθῃ καὶ ἡ ἡμέρα τοῦ Σαββάτου, καὶ νὰ ἐκτελέσωμεν ἅπαξ τοῦλάχιστον ἐπὶ ζωῆς μας ἐν τῶν παραγγελεμάτων τοῦ δεκαλόγου, ἀναπαύομενοι ἐν ἀνέσει. Ἀλλ' ἔστω θέλετε καὶ πάλιν προετοιμασίαι; Θέλετε νὰ ἔχομεν ἀκταιωροὺς καὶ ναύκλαστρα διὰ νὰ ἐμποδίσωμεν... τὸν αὐστριακὸν στρατὸν νὰ προσελάσῃ ἀπὸ τῆς Μητροβίτσης· τότε ἂς ἀρχίσωμεν σιγὰ σιγὰ καὶ βαθμηδὸν, ὅπως τὸ ἐπιτρέπει ἡ οἰκονομικὴ ἡμῶν κατάστασις...;

Ὡς μόνην ἀπάντησιν ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν σύρει ἐκ τοῦ κολοῦ τὴν ἄχραντον σπάθην τοῦ κ. ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν καὶ τὴν ρίπτει ἐπὶ τῆς πλάστιγγος λέγων:

— Voe victis!

Διότι εἴμεθα βλέπετε ἡττημένοι καὶ δορυλάτοι. Διότι οἱ ἐπιδρομεῖς τῆς ἐξουσίας, Βρέννοι καὶ Ἀλάριχοι καὶ

ΜΙΑ ΤΟΥΡΚΟΠΟΥΛ' ΑΓΑΠΗΣΑ.

1878

(Ἰδ. ἀριθ. 278).

Ἀμοῦς. Σικτήρ. Στὰ ντουμπρούκια.

Δὲν εἶχεν ἔτι προφέρει τὴν λέξιν ὁ ἀλιτήριος Ἀμοῦς καὶ πάραυτα δύο στιβαροὶ βραχιόνες συνέλαβον τοὺς ἰδιόκους μου πισθαγκῶνους δεσμεύσαντες αὐτούς.

Οὕτω δεμένος ἤχθην διὰ τῆς ἀγορᾶς ἐπιδεικτικῶς ὑπὸ τοῦ ἀλθανοῦ, ὅστις ἐκράτει ὀπισθεν τ' ἀπολυτῆρι ὡς ἑλλην χωροφύλαξ ἀπάγων κατάδικον, καὶ ἐνεμυανδρίσθην εἰς τὰς φυλακάς.

Τρώγλη ζωφερὰ μάλιστα ἀμυδρῶς φωτιζομένη ὑπὸ ὑψηλῆς τινος θυρίδος, μὲ τεῖχους μαύρους καὶ καθύγρους καὶ μὲ ἑδαφος λιθόστρωτον, ἰδοὺ ἡ φυλακὴ μας.

Ὦντα τινὰ, ὡς σκιαί, ἐφάνησαν ἐν τῇ εἰσόδῳ μου κινούμενα· τινὰ ἐκ τούτων μ' ἐπλησίασαν.

— Πατριώτη, καλῶς μὰς ὤρισες. Καὶ τί ἔκαμες;

— Μήπως γνωρίζω κ' ἐγώ; Ἐκεῖ ποῦ περπατοῦσα μὲ

ἐπίασαν, μ' ἔδεσαν καὶ μὲ κουβάλησαν ἐδῶ, χωρὶς νὰ μὲ δικάσουν, χωρὶς νὰ μ' ἐξετάσουν, χωρὶς νὰ μ' ἀνακρίνουν, χωρὶς τίποτα τέλος πάντων. Ὡστε παρατηρεῖτε, ἡ φυλακίσις μου εἶναι ὅλως παράνομος.

— Σὺ φαίνεσαι σὰν ξένος, ἀπὸ τὴν προφορὰ σου.

— Ἰσα αὐτὸ εἶνε. Διότι εἰμαι ξένος καὶ ἄνευ προστασίας μ' ἔβαλαν φυλακὴ. Ἀλλὰ δὲν μοῦ λένε ποῦ κοιμάστε τὴ νύκτα;

— Ἐδῶ, χάμου.

— Τί λένε, ἀδελφοί, ἀλλ' ἐδῶ μπορεῖ ν' ἀρπάξῃ καὶ νεῖς ὅχι μόνον συνάχι, ἀλλὰ καὶ πλευρίτη ἀκόμη.

— Μὴ ρωτᾷς. Νὰ ἐκεῖ παρὰ πέρα εἶνε ἕνας ἀπὸ χθὲς πεθαμένος καὶ ἀκόμη δὲν ἤλθαν νὰ τὸν σηκώσουν.

— Καὶ θὰ τὸν ἀφήσουν ἐδῶ νὰ βρωμίῃ; Αὐτὸ εἶνε φρικτόν. Καὶ πῶς δὲν μιλάτε σεῖς;

— Νὰ ὁμιλήσουμε, ποιὸς τολμᾷ ποῦ πέφτει βούρδουλας;

— Μὰ νὰ βρωμίῃ ἐδῶ μέσα πάλι; Ἡμεῖς ἔτσι θὰ πεθάνωμεν ὅλοι ἐκ τῆς δυσωδίας.

— Ποιὸς ἐξετάζει;

— Καὶ ἀπὸ τί ἄλλο, παρὰ ἀπὸ τὴν πείνα;

— Καὶ δὲν σὰς δίδουν ψωμί, φαγῇ;

— Ἄν ἔχῃ κανεὶς κανένα ὀξω συγγενῇ ἢ γινώριμον νὰ τοῦ φέρῃ, καλῶς ἐστὶ, εἰδεμὴ πεθαίνει.

— Καὶ ἐμένα ποῦ εἰμαι ξένος ποιὸς θὰ μοῦ φέρῃ νὰ φαγῶ;

Ἀττίλαι, ἄρχουσιν ἡμῶν δικαίωματι σπάθης. Διότι ὁ Πομπήιος τοῦ κ. Καλλιγᾶ ἐνίκησε καὶ καθυπέταξε τὸν Καίσαρα λαὸν, καὶ ἀφοῦ εἶνε Πομπήιος· σύρει ἐν πομπῇ τὸ ἄρμα τοῦ μὴ προσέχων ἂν ὑπὸ τοὺς τροχοὺς αὐτοῦ συντρίβηται ὁ λαός.

Ὁ θεὸς νὰ μ' ἐλεήσῃ διὰ τὸ λογοπαίγνιόν μου· ἄλλ' ὁ θεὸς νὰ σώσῃ καὶ τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὸν πατριωτισμὸν τῶν πρωθυπουργῶν τῆς.

*

Βεβαίως, ὅταν ἐπιστῇ ἡ ὥρα τῆς ὀριστικῆς ψήφισεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐχέφρονές τινες ἐν τῇ κοινοβουλίᾳ ἄνδρες θὰ ἐγείρωσι τὴν φωνήν, θὰ προσπαθήσωσι νὰ ἐλαφρώσωσι τὸν φόρτον· ἄλλ' αἱ προσπάθειαι τῶν θὰ συντριβῶσι κατὰ τῆς πυραμίδος τῶν βουλευτικῶν ψήφων, ἐφ' ὧν ἐδραϊώται ἡ τρικουπικὴ Σιών.

Θὰ γείνη μικρὸς θόρυβος ἐν τῇ βουλῇ· θ' ἀνέλθωσι ἐπὶ τοῦ βήματος βατταρίζοντες ρήτορες πολλὰ φθγγόμενοι καὶ μὴδὲν συμπεραίνοντες. Θὰ προτείνωσιν τινες τροποποιήσεις πρὸς ματαίαν ἐπίδειξιν οἰκονομολογικῶν γνώσεων. Θ' ἀπαντήσῃ διὰ λογοπαίγνιων ὁ κ. Καλλιγᾶς· θὰ προβῇ βαρὺς μὲ τὸ ἐπταβόειον σάκος ὁ κ. Πρωθυπουργός. Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς βουλῆς θωπεύων μετ' ἀνίας τὰς φαβορίτας τοῦ θ' ἀναφωνήσῃ: «Οἱ παραδεχόμενοι ἅς ἐγερθῶσιν!» Θὰ ἐγερθῇ ἡ ἐκ σαρκὸς μάζα τῆς συμπολιτεύσεως· τινὲς μάλιστα ὀκνηροὶ θὰ ὑψώσωσι μόνην τὴν χεῖρα καὶ . . .

Ὁ πειθήμενος ὄνος θὰ δεχθῇ ἐπὶ τῆς ράχews τὸ σάγμα.

*

Καὶ ὅμως καὶ αὕτῃ ἡ ὄνος τοῦ Βαλαάμ ἐλάλησε κατὰ τὰς Γραφὰς, ὅτε ἐτύπετο ἀδίκως. Διὰ τὴν νὰ μὴ ὁμιλήσῃ ὁ λαὸς ὁ φορολογούμενος, ὁ μέλλων νὰ ἐξοφλήσῃ τὸ

συνάλλαγμα, ὅπερ ὑπογράφουσι τόσοι προθύμως οἱ κληροῖ καὶ οἱ ἡγέται αὐτοῦ;

Ὡφείλεν ὁ λαὸς οὗτος διὰ τοῦ τύπου, διὰ πρεσβειῶν, διὰ συλλαλητηρίων νὰ διαμαρτυρηθῇ κατὰ τῆς ἐπιγιγνομένης αὐτῷ ἀδικίας, νὰ καταβοήσῃ κατὰ τῶν ἀπειλούντων τὴν ὑπαρξίν του δεινῶν.

Ὡφείλε νὰ ὑπενθυμίσῃ εἰς τὸν κ. Καλλιγᾶν ὅτι ὁ ἱατρός πράττει ἐγκλημα φονεύων δι' ἀφαιμάξεων ἀφθόνων τὸν ἐξηντηλημένον ἀσθενῆ του· ὅτι εἶνε ἄξιος μαστιγώσεων ὁ οἰκογενειάρχης ὁ πωλὼν τὰ ὑπάρχοντά του ὅπως ἐξοδεύσῃ αὐτὰ ἐν ὀλίγαις ἡμέραις εἰς πότους καὶ διασκεδάσεις ἀπομιμούμενος τοὺς μεγάλους· ὅτι εἶνε κακίστος καὶ ἀρπαξὴ κηδεμῶν, ὁ σκορπίζων ἀπερισκέπτως εἰς ματαίαν πομπὰς τὴν περιουσίαν τοῦ κηδεμονευομένου· καὶ ὅτι τέλος πάντων εἶνε καταστρεπτικὸς ὑπουργὸς ὁ πρὸς ἐπίδειξιν φιλοπατρίας καὶ χάριν σκιαμαχίᾳ καταθλίβων τὸν πτωχὸν ἐργατικὸν λαόν.

Ego.

ΔΕΝ ΣΤΕΚΕΤΑΙ ΚΑΛΑ.

Ἀκοῦς νὰ μὴ συνέλθῃ ἀκόμη ἡ βουλή;
αὐτὸ βεβαίως καὶ σπουδαῖον θὰ σημαίη·
μαζὶ μὲ τὸν Τρικούπη θὰ θύμωσαν πολλοί,
καὶ στὴ βουλὴ κανέναν γιὰ τοῦτο δὲν πηγαίνει.
Ἀκόμη ἀπαρτία νὰ μὴ ἔμπορὶ νὰ γίνη;
θαρρῶ πῶς ὁ Τρικούπης ρουσφέτια δὲν θὰ δίνη.

— Κάνεις. Νὰ ἔτσι θὰ φορήσῃς σὰν σκυλί.
— Αὐτὸ εἶνε ἀνήκουστο, εἶνε ἀπανθρωπία, δολοφονία, πρέπει νὰ κάμωμε ἀναφορά, νὰ διαμαρτυρηθοῦμε.

— Ποιὸς σ' ἀκούει;
Κατελήφθην ὑπὸ ἀπελπισίας καὶ ἐξηπλώθην χαμαί.
Μοῦ ἤλθε νὰ κλαύσω.

Παρήλθον ὥραί τινες, ὅτε ἡ θύρα ἀνοίγετο καὶ δύο τοῦρκοι στρατιῶται μ' ἐπιτάσσουν νὰ τοὺς ἀκολουθήσω, ὅπερ ἔπραξα μηχανικῶς.

Εἶχον διαταχθῇ νὰ μὲ μεταφέρουν εἰς Βῶλον καὶ μὲ παραδώσουν εἰς τὸν ἐκεῖ διοικητὴν τοῦ στρατοῦ.

Ὅτε εἰσῆλθον ἐν τῇ πόλει, οἱ ἄνθρωποι ἐξερχόμενοι τῶν καταστημάτων μὲ κύτταξαν γελῶντες, πλείστους ἐκτοξεύοντές μοι σαρκασμούς.

Σκεφθεῖς ὅτι ἡγόμην εἰς φυλακὰς ὅπου ἀφίουν τοὺς ἀνθρώπους νὰ φοροῦν ἀπὸ τὴν πείνα ἀπετάθην διερχόμενος πρὸς φούρναρὴν τινα, ὅστις κρατῶν ἄρτον εἶχεν ἐξέλθει καὶ οὗτος νὰ μὲ γουστάρῃ.

— Μπάρμπα, τῷ εἶπον μὲ ἱκετευτικὸν ὕφος ζητιάνου, νὰ συχωρηθῇ ὁ πατέρας σου, δός μου αὐτὸ τὸ ψωμί ποῦ κρατεῖς, ἔχω τρεῖς μέραις καὶ τρεῖς νύκταις θεονήστικος.

— Ἀκόμη, μοῦ ἀπήντησε, δὲν ἀποφάσισα νὰ μοιράζω τὰ ψωμιά μου τσάμπα.

Ἡ πρώτη ἀποτυχία δὲν μὲ ἀπεθάρρυνεν, ἐφ' ὃ καὶ ἀπετάθην πρὸς κουλουρτζήν.

— Μπάρμπα, νὰ χαρῆς τὰ πεθαμένα σου, δός μου ἓνα κουλοῦρι, ἅς ἦνε καὶ ἀπὸ τὰ μπαγιάτικα.

— Μοῦτρα ποῦ θέλουν καὶ κουλοῦρα νὰ φᾶν. Δὲν κυττάξεις τὸ χάλι σου, μόνον ἡ κουλοῦρα σὲ μάρανε.

Ἦλθον εἰς τὴν ἐν τῷ φρουρίῳ φυλακὴν, ἥτις ἦτο καὶ πῶς ἀνθρωπινωτέρα τῆς πρώτης.

Ἐν αὐτῇ συνῆψα ὁμιλίαν πρὸς τοὺς φυλακισμένους.

— Δίνουν ἐδῶ ψωμί, τρῶνε ἐδῶ πέρα;

— Ὅσοι ἔχουν παράδες.

— Καὶ ἐγὼ ποῦ δὲν ἔχω;

— Ζῆς μὲ τὸν ἀέρα.

— Ἀπὸ ποῦ εἶσαι, μὲ ἠρώτησεν ἄλλος τις.

— Ἀπὸ τῆς Ἀθήνας ἦλθα νὰ περιηγηθῶ τὸν τόπον καὶ μὲ πιάσαν ἄδικα, ἰσχυρίζόμενοι ὅτι εἰμαι ἐπαναστάτης.

— Κακὰ τὴν ἔχεις. Θὰ σὲ στείλουν στὴ Πόλι στὸ μπάνιο, ἂν δὲν σὲ πνίξουν κατὰ τὸ ταξίδι.

— Θεέ μου, καὶ τί νὰ κάμω, δὲν μὲ συμβουλεύετε καὶ σεῖς ὀλίγο;

— Νὰ κάμῃς ἀναφορά στὸν πρόξενο κι' ἴσως σοῦ κάμῃ τίποτα καμμιὰ βοήθεια.

— Μόνον στὸ πρόξενο; Κάμω καὶ στὸν πασᾶ καὶ στὸν Σουλτάνο ἀκόμη, ἀλλ' ὡς ποῦ νὰ φτειάσω ὅλα αὐτὰ θὰ πεθάνω τῆς πείνας.

Προμηθευθεῖς χάρτην, ἐλέω πεντάρης φυλακισμένου τινος, συνέταξα τὴν πρὸς τὸν πρόξενον ἀναφοράν μου,